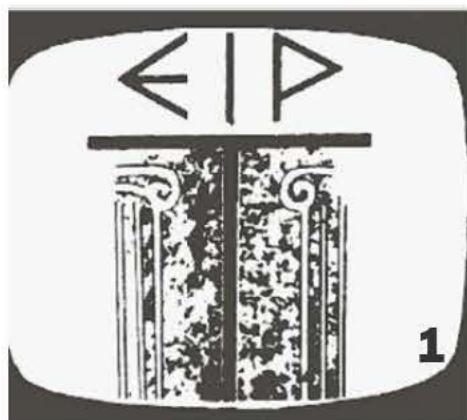

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Φωτο-1: Το σήμα του πρώτου κρατικού ραδιοφώνου Αθηνών το 1938.

Φωτο-2: Το πρώτο μικρόφωνο από το οποίο ακούστηκε η φωνή του εκφωνητή.

Φωτο-3: Η κορυφαία καλλιτέχνιδα Μαρίκα Κοτοπούλη σε μια από τις ραδιοφωνικές εμφανίσεις της στο στούντιο δίνει συνέντευξη στον δημοσιογράφο του σταθμού.

Φωτο-4: Ο Δημήτρης Χορν δίνει και αυτός την παρουσία του στο ραδιόφωνο με την Κυθέλη.

Φωτο-5: Εξώφυλλο δίσκου της εποχής.

Η παραγωγή δίσκων στην Ελλάδα το 1930 κι' αργότερα η εμφάνιση του ραδιοφώνου έφερε το τραγούδι κοντά στο πλατύ κοινό.

ΔΕΝ ΉΤΑΝ ΠΛΕΟΝ ΠΡΟΝΟΜΟΙΟ ΟΣΩΝ ΠΗΓΑΙΝΑΝ ΘΕΑΤΡΟ

Αγαπητέ αναγνώστη καλημέρα.

Αναφερθήκαμε σε προηγούμενη έκδοση μας σε μια ξεχωριστή καλλιτέχνιδα της επιθεώρησης, που το άστρο της έλαμψε στην οκνή και κορυφώθηκε με το έπος του '40 και συνέχισε την λαμπρή ανοδική σταδιοδρομία της μετά την απελευθέρωση.

Πρόκειται για την Άννα Καλουτά, που μαζί με την αδελφή της Μαρία, θεωρήθηκαν τότε «Βασίλισσες της επιθεώρησης». Φυσικά τα «Καλουτάκια», όπως πρώτη τα αποκάλεσε η μεγάλη ηθοποιός Μαρίκα Κοτοπούλη, ξεκίνησαν από πολύ νωρίς να εμφανίζονται -από το δημοτικό- στην οκνή. Η επιθεώρηση πάντα το θεατρικό έίδος που μάγεψε το κοινό από τα πρώτα χρόνια του περασμένου αιώνα. Όμως δεν μπορούσαν την επιθεώρηση, ειδικότερα την μουσική και τα τραγούδια, να ακούσουν και να απολάψουν αν δεν πήγαιναν οι ίδιοι στο θέατρο.

Η μεγάλη επανάσταση θα έρθει στα μέσα της δεκαετίας του 1930 όταν η Ελλάδα απέκτησε την δυνατότητα παραγωγής δίσκων, κάπι που γινόταν προηγούμενα στο εξωτερικό, στην Κωνσταντινούπολη και στην Αμερι-

κή. Όχι μόνο αυτό, αλλά λίγα χρόνια αργότερα το 1938, με τα εγκαίνια του ραδιοφωνικού σταθμού Αθηνών, όλα θα αλλάξουν και το πλατύ κοινό, όχι μόνο στα αστικά κέντρα, αλλά και στις επαρχίες, θα έχει τότε την πρωτοφανή χαρά να ακούει μουσική και τραγούδια.

Φυσικά, εκτός από τα τραγούδια -τα οποία περνούσαν από λογοκρισία- το ραδιόφωνο δεν μπορούσε να πάντα ελεύθερο, από το γεγονός περίοδος της εμφάνισής του, συμπίπτει με την δικτατορία του Μεταξά.

Όμως το ραδιόφωνο -καθώς και η επιθεώρηση-, θα ελευθερωθεί και θα εμψυχώσει τον κόσμο στην διάρκεια του Έπους του '40, για να χάσει δυστυχώς την ελευθερία του, λίγο αργότερα, κατά την διάρκεια της γερμανικής κατοχής.

Η παραγωγή δίσκων, αυτή την χρονική περίοδο, θα υποστεί μεγάλους περιορισμούς, αφού έπρεπε πριν κυκλοφορίσει ο δίσκος να περάσει από λογοκρισία.

Το μόνο είδος τραγουδιού που παρέμεινε σχετικά κάπως περιορισμένα, ελεύθερο πάντα το ερωτικό τραγούδι αν και αυτό περνούσε από λογοκρισία.

Στην διάρκεια της κατοχής τα πάντα,

τα είχε «σιγήσει η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά»

Μετά την κατοχή το τραγούδι και η επιθεώρηση, θα γνωρίσουν ξανά μέρες δόξας. Εδώ αρχίζει μια νέα περίοδος για τα μουσικά μας πράγματα όσον αφορά το θέμα της ψυχαγωγίας που στόχο είχε το πλατύ κοινό.

Το 1950 αρχίζουν να παράγονται σε μεγάλο αριθμό ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες.

Το θέατρο τροφοδοτεί τα στούντιο με δημοφιλή τραγούδια, όμως τώρα έρχεται και ο κινηματογράφος να ζητήσει από τους τραγουδιστές να εμφανιστούν με δικά τους τραγούδια.

Όλοι μας την εποχή της νιότης μας είχαμε την χαρά να απολάψουμε την περίοδο εκείνη της δεκαετίας του '50 και αργότερα του '60 υπέροχες φωνές, που σε καμιά περίπτωση δεν θα είχαμε την ευκαιρία να τις χαρούμε στην πίστα.

Ηταν η χρονική εποχή που έδεναν όλα μαζί θέατρο, κινηματογράφος και πηχογράφος τραγουδιών σε δίσκους. Το πλατύ κοινό -εντός και εκτός Ελλάδας- θα έχει την περίοδο της εξαιρετικής χαράς, να ακούει από τους δίσκους, και να βλέπει στις ταινίες, τους αγαπημένους καλλιτέχνες.

Με την άνθιση αυτής της καλλιτεχνικής δημιουργίας που έφερε η τεχνολογία, πρωτοστατεί τώρα πια ο ανθρώπινος παράγοντας, ο δημιουργός. Όταν λέμε δημιουργό δεν περιορίζομαστε μόνο στο τραγουδιστή, την τραγουδίστρια ή τον ηθοποιό.

Εδώ παρουσιάζεται πλέον ο μεγάλος και σημαντικός ρόλος του παραγωγού και σε πρόκτιαση του οκνοθέτη και βασικά του συνθέτη.

Στο τραγούδι δεν αρκεί μια καλή φωνή. Χρειάζεται βασικά αυτός που θα εμπνευστεί και θα γράψει την μουσική.

Μπαίνουμε στην σύγχρονη περίοδο, που χρειάζονται πλέον πολλοί ανθρώπινοι παράγοντες για να δημιουργηθεί ένα τραγούδι ή μια κινηματογραφική ταινία.

Στις προσεχείς μας εκδόσεις θα ασχοληθούμε με ξεχωριστά ονόματα δημιουργών, που καθένας στον τομέα του, σφράγισε με την καλλιτεχνική παρουσία του, την εποχή του, και άφησε και στις ερχόμενες γενιές τραγούδια δεν μπορεί να τα φθείρει ο χρόνος.

Μπάμπης Ράκης.